

Tillæget efter Sædberegningen, taget efter dette Lovudkast og den Sædberegning, der er opstillet i Loven af 1858, være 125 Rbd., og jeg skulde ikke mene, at dette var en saa ganske lille Forhøielse. Gaaer man ned til Gager paa 500 Rbd., vil Forhøielsen blive 75 Rbd. Nu har en foregaaende æret Taler ophlyst, at i de 5 Aar, hvori denne sidste Beregning allerede har fundet Sted, har det vist sig, at Gjennemsnitsprisen i de 4 af dem har været over 5 Rbd.: altsaa i de 4 af disse 5 Aar vilde Forfjellen efter Sædberegning imellem den gamle Lov og det foreliggende Lovudkast være bleven større, end den Forfjel, jeg nylig har opgivet; i samme Grad Gjennemsnitsprisen overstiger 5, i samme Grad vil ogsaa Forfjellen voxe. Den ærede Minister havde ikke Andet at forsvare denne Forfjel med, end at sige, at det var en „ganske lille“ Gageforhøielse. Det Næste, han anførte, var, at Loven af 1858 ingen Grændse satte for Gjennemsnitsprisen Størrelse, og som Følge deraf vilde der altsaa være at beregne Sædtillæg for Embedsmændene, hvor høi Gjennemsnitsprisen end i eet enkelt Aar kunde blive, altsaa for Alt, hvormed den oversteg 5 Rbd.; men, saafremt dette Lovudkast vedtoges, vilde i Fremtiden Sædtillæget ikke kunne blive beregnet ud over en Gjennemsnitspris af 6 Rbd., om ogsaa den virkelige Gjennemsnitspris blev høiere. Nu har det, efter de Oplysninger, den ærede foregaaende Taler gav, vist sig, at af disse 5 Aar har det ene Aar udvist en Gjennemsnitspris, som var over 6 Rbd. Jeg maa nu først ophlyse, at dersom Gjennemsnitsprisen er netop 6 Rbd., saa staae begge Lovene lige, forsaavidt angaaer at beregne Sædtillæg overhovedet, og i saa Tilfælde vil Forfjellen mellem denne Lov og den foregaaende Lov, som jeg nylig anførte, blive den, at Tillæget efter den første bliver dobbelt saa stort som efter den sidste. Skulde det nu være en tilstrækkelig Modvægt herimod, at man i Fremtiden, ved at vedtage det foreliggende Forslag, vilde undgaae at beregne Gjennemsnitsprisen, forsaavidt den gik ud over 6 Rbd., saa maatte man jo gaae ud fra, at dette vilde være Noget, som oftere vilde gjentage sig; men det er bemærket af den ærede foregaaende Taler, som gav disse Oplysninger, at der aldeles ingen Grund er til at vente dette.

Det vil blive et ganske enkelt Aar, hvori Prisen kan antages at gaae over 6 Rbd. i Gjennemsnit; og skulde der ogsaa i et enkelt saadant Aar blive at yde et Tilskud tillige for det Overflydende af 6 Rbd. pr. Lønne Blandingsæd, saa maa man vel erindre, at herom kan der kun blive Tale i et ganske enkelt ekstraordinært Aar, medens Forfjellen, som der her er Tale om, vil komme igjen hvert Aar med et større eller mindre Beløb. Det viser sig altsaa, at dette ganske Extraordinære ikke kan være tilstrækkelig Modvægt imod, hvad vi ere visse paa jævnlig kan komme igjen. Jeg kan derfor virkelig ikke erkende, at det er en „ganske lille“ Gageforhøielse, her er Tale om, eller at den fremhævede Modvægt er tilstrækkelig. Da den ærede Minister er enig med mig i den Betragtning, som ogsaa er min, at der i det foreliggende Forhold ikke ligger nogen Grund til at forhøje de Gager, som bleve bestemte ved Loven af 1858, maa jeg finde, at man maa vedtage en passende Nedsættelse i disse Gager, forat de med de forøgede Tillæg, der ville blive en Følge af den nye Beregning, kunne blive af samme Størrelse som tidligere, og jeg skal bidrage Mit til ved 2den Behandling at faae dette vedtaget. Til det Dørlige af Loven har jeg ikke Meget at bemærke. Til § 8 havde jeg en Bemærkning at gjøre, men den er allerede gjort af den ærede Rigsdagsmand for Holbæks Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Med Hensyn til § 14 vil jeg, da ingen af de foregaaende Talere har gjort det, gjøre opmærksom paa, at i det sidste Stykke har Ministeren søgt at fikke sig Anvendelsen af det i sin Tid overflydende Beløb, der maatte fremkomme, naar de der omtalte Skolepenge blive indbragne, til en Godtgjørelse, som skulde ydes de nuværende Lærere for Inddragelsen. Den ærede Minister vil, at der her forud skal bestemmes, at han til personlige Tillæg til Lærerne skal have en Sum af 5700 Rbdlr. til sin Raadighed, hvilken Sum skulde bevilges gennem Finantsloven. Det forekommer mig, at det ikke vilde være rigtigt, om Rigsdagen vilde gaae ind paa dette Forslag. Saalænge der er Grund til at yde denne Sum gennem Finantsloven, saa lad det blive berigtiget ved hvert Aars Finantslov; lad det blive et Spørgsmaal ved Finantslo-